

PARAULA I VIDA

Paraula de Déu i amor concret

La Pasqua es va acostant. Quaresma, temps «fort» de pregària, dejuni i atenció als necessitats, ofereix a tot cristià la possibilitat de preparar-se a la Pasqua fent un seriós discerniment de la pròpia vida, confrontant-se de manera especial amb la Paraula de Déu, que il·lumina l'itinerari quotidià dels creients, i amb el criteri clau d'autenticitat cristiana, que és l'amor, i l'amor concret als pobres, amb la tradicional al·moïna penitencial.

La nostra època està influenciada, lamentablement, per una mentalitat particularment sensible a les temptacions de l'egoisme, sempre disposat a ressorgir en l'ànim humà. Tant en l'àmbit social, com en el dels mitjans de comunicació, la persona està sovint assetjada per missatges insistents que, obertament o solapada, exalten la cultura de l'efímer i l'hedonístic. Tot i que no falta una atenció als altres, a les calamitats ambientals, com el terrible terratrèmol del febrer passat, les guerres o altres emergències, generalment no és fàcil desenvolupar una cultura de la solidaritat i de compartir. El diable ens allunya del proïsme i ens tanca en el nostre egoisme. L'esperit del món altera la tendència interior a donar-se als altres desinteressadament i impulsa a satisfer els propis interessos particulars. S'incentiva cada cop més el desig d'acumular béns. Però Jesús ja des de l'inici de la Quaresma ens ajuda a vèncer el maligne: «*Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"*» (Mt 4,11).

L'esforç del cristià per promoure la justícia, el seu compromís de defensar els més febles, la seva acció humanitària per procurar l'aliment a qui no en té, per

curar els malalts i prestar ajuda en les diverses emergències i necessitats, s'alimenta del particular tresor d'amor inesgotable que és el lliurament total de Jesús al Pare. El creient se sent impulsat a seguir les petjades de Crist, que, en perfecta adhesió a la voluntat del Pare, es va desposseir i humiliar a si mateix (cf. *Fil 2,6ss*), lliurant-se a nosaltres amb un amor desinteressat i total, fins a la creu. Des del Calvari es difon de manera eloqüent el missatge de l'amor a tothom, i a tota època, i a tot lloc.

Hem de difondre i testimoniar l'Evangelí de la caritat a tot arreu, ja que la vocació a la caritat representa el cor de tota autèntica evangelització, i és el criteri-clau d'autenticitat cristiana. «Els seguidors de Jesús es reconeixen per la proximitat als pobres, als petits, als malalts i als presos, als exclosos i als oblidats, a qui està privat d'aliment i de roba», destaca el Papa Francesc. I afirma que «aquest és el criteri-clau d'autenticitat cristiana, "no essent una tasca per a pocs" sinó la missió de tota l'Església. La fe, l'esperança i l'amor ens empenyen necessàriament cap a aquesta preferència pels més necessitats, que va més enllà de la pura necessària assistència. Implica de fet, caminar junts, deixar-se evangelitzar per ells, que coneixen bé el Crist sofrent, deixar-se "contagiar" per la seva experiència de la salvació, de la seva saviesa i creativitat. Compartir amb els pobres vol dir enriquir-se mútuament. I, si hi ha estructures socials malaltes que els impedeixen somiar per al futur, hem de treballar plegats per curar-les, per canviar-les».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Presentació d'activitats de Catalonia Sacra

L'agenda de Catalonia Sacra i Der-tosa Sacra es va presentar a Tarragona el passat 9 de març. Es tracta de més d'una quarantena de propostes en 15 comarques de Catalunya i una al País Valencià per donar a conèixer la diversitat, la riquesa i els valors del patrimoni cultural de l'Església. A Urgell es concreta en l'Església de Sant Víctor de Seurí (Pallars Sobirà) i les esglésies de Queralbs, Fustanyà i Ribes de Freser.

L'onzena edició d'aquesta iniciativa dels deu bisbats amb seu a Catalunya inclou activitats amb propostes que van des del període medieval fins a l'art del segle XXI. Els punts on es fixa el focus també són molt diversos: des de grans conjunts molt coneguts com la Seu Vella de Lleida fins a projectes que mai no s'han arribat a executar, com és el cas de les torres que va projectar Gaudí per a l'Església del Sagrat Cor de la Colònia Güell.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ja feia un temps que Llätzer, de Betània, estava malalt. Jesús, pujant o baixant de Jerusalem, havia entrat a visitar-lo a ell i a les seves germanes. Les visites de Jesús sempre havien reconfortat tota la família.

Però arriba el dia que Llätzer ha mort. Les germanes ho fan saber a Jesús, que estava lluny, a l'altra banda del Jordà, de missió apostòlica. Acabada la missió, surt cap a Betània, tot i l'oposició dels deixebles que ho desaconsellaven per por dels fariseus i mestres de la Llei.

Arribats al poble, Jesús troba un ambient de dol: Maria, la germana petita, estava feta un mar de llàgrimes. Marta, la germana gran, més serena, rebia el condol dels familiars i amics, vinguts a consolar-les.

L'anunci de l'arribada de Jesús l'omplí d'esperança i sortí corrents a rebre'l. Jesús tot just arribava a l'entrada del poble. A les primeres paraules, Marta ja manifesta els seus sentiments: «*Senyor, si haguéssiu estat aquí no s'hauria mort el meu germà*». Segueix un diàleg esperançador, en el qual Jesús parla de resurrecció i de vida: «*Qui creu en mi, encara que mori, viurà. I tot aquell que viu i creu en mi, no morirà eternament*». Jesús distingeix entre morir físicament —que ho fem tots— i viure en l'esperit. Qui creu en Jesús i viu seguint el seu ensenyament, encara que

Llätzer, l'amic

mori en el cos, com tot el que és material, el seu esperit no morirà mai. Una primera mort, la del cos, l'experimentem tots. La segona mort, la de l'esperit —és a dir, l'allunyament etern de Déu—, la sofreixen només els increients.

La resposta de Marta és contundent: «*Sí, Senyor, jo crec que vos sou el Messies, el Fill de Déu*». Jo vull viure segons el vostre ensenyament. L'acte de fe de Marta obre la porta al miracle, a la resurrecció.

Des d'aquí, els esdeveniments segueixen un curs inaturable: Marta va a

cercar la seva germana. Quan veu Maria i els acompanyants plorant, a Jesús se li escapen les llàgrimes i junts van cap a la tomba.

La voluntat salvadora de Jesús, «*treieu la llosa*», troba oposició amb les evidències materials: «*Senyor, després de quatre dies, ja fa fortor*». Però el desig de donar vida de Jesús és més fort que les limitacions materials: «*Llätzer, surt a fora*». I Llätzer tornà a la vida.

El relat acaba amb unes paraules programàtiques de Jesús: «*Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar*». Trenqueu els lligams materials perquè el seu esperit voli a la vida veritable. Llätzer, amic, viu per sempre.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Palabra de Dios y amor concreto

La Pascua se va acercando. Cuaresma, tiempo «fuerte» de oración, ayuno y atención a los necesitados, ofrece a todo cristiano la posibilidad de prepararse a la Pascua haciendo un serio discernimiento de la propia vida, confrontándose de manera especial con la Palabra de Dios, que ilumina el itinerario cotidiano de los creyentes, y con el criterio-clave de autenticidad cristiana, que es el amor, y el amor concreto a los pobres y necesitados, con la limosna penitencial.

Nuestra época está influenciada, lamentablemente, por una mentalidad particularmente sensible a las tentaciones del egoísmo, siempre dispuesto a resurgir en el ánimo humano. Tanto en el ámbito social, como en el de los medios de comunicación, la persona está a menudo acosada por mensajes insistentes que, abierta o solapadamente, exaltan la cultura de lo efímero y lo hedonístico. Aun cuando no falta una atención a los otros en las calamidades ambientales, como el terrible terremoto de febrero pasado, las guerras u otras emergencias, generalmente no es fácil desarrollar una cultura de la solidaridad y del compartir. El diablo nos aleja del prójimo y nos encierra en nuestro egoísmo. El espíritu del mundo altera la tendencia interior a darse a los demás desinteresadamente, e impulsa a satisfacer los propios intereses particulares. Se incentiva cada vez más el deseo de acumular bienes. Pero Jesús ya desde el inicio de la Cuaresma nos ayuda a vencer al maligno: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"» (Mt 4,11).

El esfuerzo del cristiano por promover la justicia, su compromiso de defender a los más débiles, su acción humanitaria para procurar el alimento a quien carece de él, por curar a los enfermos y prestar ayuda en las diversas emergencias y necesidades, se alimenta del particular e inagotable tesoro de amor que es la entrega total de Jesús al Padre. El creyente se siente impulsado a seguir las huellas de Cristo, que, en la perfecta adhesión a la voluntad del Padre, se despojó y humilló a sí mismo (cf. Fil 2,6ss), entregándose a nosotros con un amor desinteresado y total, hasta la cruz. Desde el Calvario se difunde de modo elocuente el mensaje del amor a todos, y en toda época y lugar.

Debemos difundir y testimoniar el Evangelio de la caridad en todo lugar, ya que la vocación a la caridad representa el corazón de toda auténtica evangelización, y es el criterio-clave de autenticidad cristiana. «Los seguidores de Jesús se reconocen por su cercanía a los pobres, a los pequeños, a los enfermos y a los presos, a los excluidos y a los olvidados, a quien está privado de alimento y ropa», destaca el Papa Francisco. Y afirma que «este es el criterio-clave de autenticidad cristiana, "no siendo una tarea para pocos" sino la misión de toda la Iglesia. La fe, la esperanza y el amor necesariamente nos empujan hacia esta preferencia por los más necesitados, que va más allá de la pura necesaria asistencia. Implica de hecho el caminar juntos, el dejarse evangelizar por ellos, que conocen bien al Cristo sufriente, el dejarse "contagiar" por su experiencia de la salvación, de su sabiduría y creatividad. Compartir con los pobres significa enriquecerse mutuamente. Y, si hay estructuras sociales enfermas que les impiden soñar por el futuro, tenemos que trabajar juntos para sanarlas, para cambiarlas».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Reunió del Patronat del Col·legi Sant Ermengol

Amb la presència de l'Arquebisbe d'Urgell i President del Patronat, i de la M.I. Sra. Ministra d'Educació en funcions Ester Vilarrubla, es va reunir el Patronat del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella el dia 28 de febrer. Tots els membres menys un hi van poder assistir així com la Directora i la Gerent d'Economia. Van tractar del tancament de comptes de l'Exercici 2022 i d'altres temes. Al final de la reunió, el Patronat va expressar el seu reconeixement i el seu agraïment pel bon treball realitzat per la seva Vicepresidenta, la M.I. Sra. Ester Vilarrubla, que acaba el seu servei com a Ministra i que vol deixar les responsabilitats polítiques en primera línia i retornar a la seva dedicació de Directora general de Batxillerat.

El Col·legi Sant Ermengol rep la certificació d'escola multilingüe

El Col·legi Sant Ermengol ha rebut la Certificació d'Escola Multilingüe (CEM), un reconeixement que atorga la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) a la tasca dels centres educatius que contribueixen a sistematitzar, motivar, promoure, comunicar, valorar, visibilitzar i qualificar iniciatives multilingües. El col·legi es converteix, d'aquesta manera, en el primer centre educatiu del Principat d'Andorra en rebre aquesta distinció.

Fa uns mesos, l'equip directiu del col·legi, juntament amb el seu equip d'escola multilingüe, va iniciar els tràmits i va elaborar una Memòria per aconseguir la certificació. Aquest document recull diferents dades, evidències i pràctiques educatives al voltant de les llengües. Algunes de les evidències avaluades han estat l'oferta a l'alumnat a accedir als exàmens oficials de certificació de castellà, francès i anglès, afavorir l'augment del nivell d'anglès del professorat o les iniciatives dels

docents de les diferents llengües que s'imparteixen al centre: català, castellà, francès, anglès i alemany. La Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) ha comunicat a la direcció del col·legi l'obtenció del reconeixement. El proper dijous 27 d'abril, un equip tècnic de la FECC es desplaçarà des de Barcelona per lliurar l'acreditació al Col·legi Sant Ermengol.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El discerniment és esgotador, però indispensable per a viure. Requereix una relació filial amb Déu. Déu és Pare i no ens deixa sols, sempre està disposat a acollir-nos. Però no imposa mai la seva voluntat. Per què? Perquè vol ser estimat i no temut» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Déu ens vol fills, no esclaus: fills lliures. I l'amor només pot viure's en llibertat. Per a aprendre a viure, cal aprendre a estimar, i per a això és necessari discernir» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Necessitem, avui més que mai, una litúrgia no mundana, sinó que elevi la mirada al Cel, per a sentir que el món i la vida estan habitats pel Misteri de Crist; i, al mateix temps, una litúrgia que no estigui allunyada de la vida» (1 de setembre).

@Pontifex_es: «Seguir Jesús significa prendre com Ell les pròpies càrregues i les dels altres, fer de la vida un do. Jesús ens diu això: viu l'Evangelí i viuràs la vida, no a mig fer sinó plenament» (4 de setembre).

Trobada d'Escoles Cristianes al Seminari Diocesà

Les escoles cristianes de la diòcesi d'Urgell van celebrar una trobada el dimecres 8 de març, convocada per la Delegació d'Ensenyament, amb l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, el Vicari de Pastoral, Mn. Toni Elvira, i el Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert; i també amb una representació de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i la Universitat Ramon Llull. Van fer-se presents la Sra. Meritxell Ruiz, el Sr. Eloi Aran, i el Dr. Andreu Ibarz, que van aportar a la trobada una reflexió sobre la identitat de les escoles cristianes.

L'acte, que se celebrà a la sala d'actes del Seminari diocesà d'Urgell, començà amb les paraules de benvinguda de Mons. Joan-Enric, que va agrair que totes les escoles s'haguessin fet presents a la reunió, un espai per a compartir experiències i de reflexió comú, i també la tasca de suport i d'acompanyament als joves, una tasca en la que la diòcesi s'hi sent compromesa. Va destacar el paper en l'educació que havia fer des de la seva concep-

ció el Seminari d'Urgell, en les generacions de joves que havien passat per les seves aules com un signe d'aquesta vinculació amb la fe, el coneixement i la ciència. El Delegat d'Ensenyament també feu unes paraules de benvinguda.

Meritxell Ruiz, Eloi Aran i Andreu Ibarz van fer una reflexió sobre quin és el signe d'identitat de les escoles cristianes, com s'articula i de quina manera es pot arribar a les noves generacions, amb el suport d'un pps. Es va generar després un espai per debatre sobre les qüestions que havien anat sorgint, en grups.

Van assistir les escoles de FEDAC-Guissona, Vedruna Balaguer, Vedruna Puigcerdà, Mare Janer d'Andorra, Sagrada Família d'Escaldes-Engordany, Sant Ermengol d'Andorra, La Salle de La Seu d'Urgell, Mare de Déu del Socós d'Agramunt, Maria Immaculada de Tremp, i l'Escola Pia de Balaguer.

En acabar els assistents van compartir un dinar de germanor.

Reunió de la Delegació de Catequesi

Es membres de la Delegació diocesana de Catequesi es van reunir el 27 de febrer a la casa del Bisbat. Els temes tractats en la reunió foren la revisió de la Jornada diocesana de Catequistes de l'inici de curs, la situació de la catequesi a les parròquies després de la Covid-19 i la presentació del document de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) *Orientaciones sobre la institución de los ministerios de lector, acólito y catequista*.

A la reunió també s'informà de les Jornades de delegats i responsables de Catequesi, Catecumenat i Primer Anunci de la CEE que es realitzaren a Barcelona, del 7 al 9 de febrer, on hi assistiren Mn. Antoni Elvira, com a Delegat diocesà, i la Sra. Mariví Castaño com a Subdelegada. També es tingué en compte el Seminari d'Estudi sobre el Catecumenat que tingué lloc al Seminari de Barcelona l'11 de març on es va tractar el tema «Catecumenat i discerniment vocacional» on van participar-hi també alguns membres de la delegació.

Es descobreix un retaule barroc a la capella dels Àngels a Oliana

La restauració de la capella dels Àngels a Oliana ha permès deixar al descobert les restes pictòriques d'un retaule barroc, pintat al tremp, que havia quedat ocult per capes successives de pintura. L'arranjament d'unes filtracions d'aigua al mur sud de la nau, va portar a descobrir, en fer una petita prospecció, que hi havia pintures de valor d'altíssima.

Les pintures s'estenen per tota la nau i en les properes setmanes s'aniran descobrint. Els treballs

de restauració les duu a terme l'equip de Pintura Mural i Escultura en pedra del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC).

La tècnica de pintura al tremp era utilitzada en època barroca quan els mitjans de la comunitat parroquial no arribaven per un retaule de fusta. Es tracta d'una troballa el valor de la qual encara s'està valorant, però en terres de la diòcesi només es coneix un conjunt de característiques similars a la Vall Fosca, al terme de Paüls.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: Dn 13, 41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Alexandre, soldat màrtir; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Guntram (Gontran),

rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31.42]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fundador dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard; sant Nicet de Lió.

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

«Jo soc la resurrecció i la vida»

Una altra gran narració. El sentit és molt clar: Jesús és *la resurrecció i la vida*. Això li ho diu a Marta abans del miracle, però després ho corrobora ressuscitant el seu germà Llätzer. Un cop més, Jesús ens indica que les realitats autèntiques no són les d'aquesta terra; per això: *Llätzer el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo*. I un cop més els deixebles són incapaços d'entendre les paraules de Jesús en el seu sentit més profund. Jesús *es referia a la seva mort* [de Llätzer] *però els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari*. Per això els hi aclareix: *Llätzer és mort*. I per dues vegades Jesús parla de *la glòria de Déu*. Amb la resurrecció, Jesús demostra que és Senyor de la vida i de la mort. Per això, fins i tot abans de la resurrecció li diu a Marta: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més*. Aquest és el gran missatge de Jesús. Per això ha dit: *M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu*. I la fe és bàsicament creure que Jesús és l'enviat del Pare. Quan pregua abans de ressuscitar Llätzer, afirma: *dic això perquè la gent cregui que sou vós qui m'heu enviat*. De fet, el resultat final serà aquest: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria cregueren en ell*. L'anhel humà més profund és la victòria sobre la mort. Ja la primera lectura afirma clarament: *Poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida*. Déu és l'únic Senyor de la mort i de la vida, és l'únic que pot ressuscitar els morts com celebrem molt aviat durant les solemnitats del temps pasqual i durant tot l'any. El mateix ens recorda Pau: *L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos terrenals*. Com a conseqüència vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit. Ja ara i aquí ja hem de viure com a ressuscitats, perquè realment ho som.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, [...] les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» [...] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. [...] Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» [...] Jesús [...] es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor—».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, [...] las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Solo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». [...] Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. [...] Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». [...] Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» [...] Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quitad la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.